

Міністерство освіти і науки України
Тернопільський національний економічний університет
Кафедра економічної теорії

Міждисциплінарна курсова робота

з

економічної теорії

на тему:

«Макроекономічний аналіз економічного зростання»

Студентки II курсу групи ФАМС-21

Сервитник Д.С.

Науковий керівник :

Старший викл., к.е.н., доцент

Полікарпова О.С.

Національна шкала _____

Кількість балів _____

Оцінка ECTS _____

Тернопіль – 2017 р.

План

Вступ

1. Теоретичний аналіз сучасних теорій ендогенного економічного зростання

2. Аналіз основних показників економічного зростання національної економіки

3. Розробка національного дизайну економічного зростання з врахуванням сучасних трендів

Висновки

Список використаних джерел

Зміст

Вступ.....	4 – 5
1. Теоретичний аналіз сучасних теорій ендогенного економічного зростання.....	6 – 10
2. Аналіз основних показників економічного зростання національної економіки	11 – 17
3. Розробка національного дизайну економічного зростання з врахуванням сучасних трендів	18 – 20
Висновки.....	21-22
Список використаних джерел.....	23

Вступ

Актуальність теми дослідження. Економічне зростання є головним чинником покращення якості життя громадян, отже є важливим аспектом розвитку країни. Дана тема є досить актуальною для України на сьогодні, адже в теперішніх умовах є надзвичайно необхідним збільшення валового внутрішнього продукту та приблизити цей показник до рівня європейських країн. Звернемо увагу на те, що протягом останніх років високого рівня прогресу від України не видно. Дане питання є досить важливим і його необхідно поставити на першочергове вирішення, а зокрема такі проблеми :

- Збільшення ефективності виробничого процесу.
- Перерозподіл національного продукту.
- Здійснити перерозподіл соціальних виплат та пенсійного забезпечення населення.
- Збільшити обсяг ВВП.
- Збільшити інвестиції у людський капітал.
- Поліпшити експортне та імпортне становище.

Навіть якщо всі вищеперечислені фактори будуть на належному рівні, то це не змінить ситуацію остаточно, потрібно орієнтуватися на довгострокову перспективу.

Основною метою економічного зростання є підвищення обсягів економічних благ, які покращать ситуацію, котра пов'язана із рівнем добробуту населення. Також в мету входить поліпшення економічно – соціального становища країни та її авторитету серед міжнародних економік.

Враховуючи етимологію, можна сказати, що поняття «зростання» є досить наближене до «розвиток». Отже, економічний розвиток – це перехід країни від низького стану економіки до більш ефективного та досконалого, котрий базується на основі структурних змін. Проте, реальна дійсність досить

здебільшого не така ідеальна, як хотілося б. Існує ряд недоліків механізму економічної саморегуляції, котрі потребують втручання держави.

Аналізуючи становище нашої країни, можна сказати, що основним напрямком повина бути підготовка матеріальної бази для інтенсивного типу економічного зростання, це спровоковане тривалим спадом виробничого процесу. Чим вища раціональність процесу відтворення, тим більший ефект суспільного виробництва. Важливий внесок у теоретичний доробок, котрий стосується економічного зростання надали такі вчені : Т.Сван, Р.Солоу, В.Левіс, Дж.Хікс, Б.Сей, Д.Рікардо, К.Маркс та інші.

Мета курсової роботи – дослідити основні типи економічного зростання, охарактеризувати шляхи забезпечення сталого економічного зростання.

З мети курсової роботи випливає ряд **завдань**:

- охарактеризувати суть економічного зростання: типи, ресурси, темпи;
- дослідити факторний аналіз економічного зростання;
- визначити проблеми та перспективи економічного зростання.

Об'єкт дослідження: економічне зростання та ендогенні фактори, що його визначають.

Предмет дослідження: макроекономічний аналіз економічного зростання.

1. Теоретичний аналіз сучасних теорій ендogenous економічного зростання

Питання економічного зростання завжди займало досить важливу роль у наукових дискусіях та обговореннях. Економічне зростання визначається рядом факторів, які важливим аспектом розгляду теми самого економічного зростання. Фактори економічного зростання, це просто кажучи причини, які його породжують. До них відносять : підвищення ефективності та обсягу виробництва , максимізація прибутку та мінімізація витрат та багато інших чинників. Теорія ендogenous зростання є економічною теорією, яка стверджує, що економічне зростання породжується всередині системи як прямий результат внутрішніх процесів. Зокрема, теорія зазначає, що посилення людського капіталу країни призведе до економічного зростання шляхом розвитку нових форм технологій та ефективних та ефективних засобів виробництва.

Цей погляд контрастує з неокласичною економікою, яка стверджує, що технологічна прогресія та інші зовнішні фактори є основними джерелами економічного зростання. Прихильники теорії ендogenous зростання стверджують, що продуктивність та економіка сучасних промислово розвинених країн в порівнянні з тими ж країнами в доіндустріалізовані епохи є свідченням того, що зростання було створено та підтримано зсередини країни, а не через торгівлю.

Економісти ендogenous зростання вважають, що підвищення продуктивності праці може бути пов'язане безпосередньо з більш швидкими темпами інновацій та інвестиціями в людський капітал. Вони наголошують на необхідності створення сильних державних та приватних інституцій для підтримки інновацій та стимулювання індивідуальних та ділових кіл до винахідливості. Знання галузі - як правило, вони знаходяться в телекомунікаціях, програмному забезпеченні або біотехнології - стають надзвичайно важливими в багатьох розвинутих та країнах, що розвиваються.

Початок сучасних теорій ендогенного зростання, зумовила публікація П. Ромера із назвою “Збільшення доходів і довготривале зростання”. Поява даного наукового дослідження була наслідком певних передумов, а саме:

- спробою науковців обґрунтувати динамічний стан основних показників, але вже не з точки зору неокласичних моделей;
- потребою більш переконливого пояснення відмінностей, котрі існують між країнами у темпах економічного зростання;
- надання знанням вищого пріоритету;
- збільшенням ваги інструментів макроекономічної політики у забезпеченні довготривалого розвитку економіки.

Теорія Ромера мала назву теорія ендогенного науково-технічного прогресу [1 с. 6-7]. Її суть полягала у тому, що капітал, який нагромаджений у попередньому періоді обов’язково відіграє позитивну роль у підвищенні ефективності у теперішньому періоді. Головну роль він надає знанням, тому що інформація – один із основних чинників, котрі призведуть до зростання економіки. Отже, він вважав, що економічне зростання безпосередньо залежить від наукових досліджень та накопиченню людського капіталу.

Наступною теорією економічного зростання є теорія Р.Лукаса. В даній теорії основна роль приділяється людському капіталу[1 с. 7]. Це своєрідний поштовх до економічного зростання. З одного боку людський капітал забезпечує дохід самій особистості, оскільки це є набуті навички на виробництві певної продукції, а з іншого стимулює економічне зростання. Лукас вважав, що людський капітал створюється самою людиною, тобто він виділяв таке поняття як «інвестиції в людину», згідно з даним явищем людина отримує певну частину доходу, яку витрачає на себе, на власний розвиток, освіту, кваліфікацію. Як наслідок ми отримуємо приріст людського капіталу, що й стане першоосновою зростання продуктивності праці, а потім і

економічного зростання загалом. Отже, дана теорія проявляється як своєрідний механізм, наслідком якого є зростання економіки.

Також не можна не загадати про теорію Шумпетера, згідно з якою, кожен економічний цикл ділиться на дві частини: інноваційну – створення і впровадження нових технологій, і імітаційну – їх поширення. Принциповим положенням теорії економічного розвитку Й. Шумпетера є також те, що нове, як правило, не виростає зі старого, а з'являється поряд із ним і витісняє його. Подальший розвиток, на думку вченого, це не продовження попереднього, а новий виток, породжений іншими умовами й іншими людьми. В подальшому цю теорію досліджували детально Ф. Агійон та П. Хоувіт. Її зміст полягає у тому, що економічного зростання можна досягти при наявності двох конкуруючих між собою фірм (інновації, які вони будуть впроваджувати, для того щоб бути конкурентноспроможними). Тобто перша фірма буде впроваджувати якусь інновацію, натомість друга фірма теж запровадить інновацію, яка буде уже новішою за інновацію попередньої фірми, тобто це базується за методом нові інновації витісняють старі. Цей процес призводить до впровадження нових технологій, як наслідок до зростання економіки.

Також однією з сучасних теорій є теорія сталого розвитку. Основна суть якої полягає в тому, що необхідно обрати такі темпи зростання, які задовольнили б усі потреби економіки, але не несли при цьому ніякого негативного впливу для навколишнього середовища. Недоліком є те, що дана теорія притаманна лише високорозвиненим країнам, котрі мають значні нагромадження капіталу та стабільно високий рівень економічного зростання.

Отже, темпи зростання залишаються оптимальними та позитивними у довгостроковому періоді. В основі темпу росту лежить інноваційна діяльність, за теорією Парето вона пов'язана із створенням нових технологій і відповідно товарів та послуг. Саме від заходів державного регулювання економіки залежить довгостроковий темп зростання, зокрема : оподаткування, захист прав інтелектуальної власності, громадський порядок, регулювання міжнародної

економіки, фінансових ринків та інше. Нові дослідження також включають в себе моделі різноманітних технологій. Так як відкриття здійснюються в основному в більш розвинених країнах, при вивченні дифузії виникає питання, як інші економіки зображають імітацію цих відкриттів. Так як імітація є економічнішим варіантом ніж впровадження інновацій, з дифузних моделей впливає форма умовної збіжності, подібна до тієї, що виникає з неокласичної моделі. Темп зростання населення є одним із основних екзогенних чинників, котрі мають місце у екзогенному параметрі економічного розвитку. Більш високий темп зростання населення зменшує рівноважний рівень капіталу і випуск на одиницю праці і, таким чином, знижує темп зростання капіталоозброєності для даного рівня випуску. Однак стандартна модель не зачіпає питань впливу віддачі від капіталу і норми заробітної плати на зростання населення. Інші дослідники розглядають ендогенний зростання населення включенням аналізу вибору домашніх господарств щодо дітонародження в неокласичну модель. Також опубліковані роботи, в яких розглядається ендогенний зростання робочої сили в результаті міграції і вибору працівників на користь роботи або відпочинку. Теоретичні висновки з представлених моделей зростання з ендогенним технологічним прогресом знаходять підтвердження по багатьох тенденції світового розвитку, пов'язаних з поглибленням процесів глобалізації. Разом з тим виявлено вразливі місця нової теорії, особливо в зв'язку з «ефектом масштабу», який не підтверджується емпіричними даними на рівні країн. Це стосується, зокрема, передбачали в зазначених моделях залежності темпів зростання від числа фахівців, зайнятих у сфері НДДКР.

Охарактеризуємо базові складові формування ендогенної моделі розвитку економіки :

- нормалізація грошового обігу;
- підвищення конкурентоспроможності;

- стимулююча цінова політика;
- становлення потужного середнього класу;
- удосконалення товарної структури експорту та імпорту;
- посилення ролі громадянської активності;
- посилення ролі держави та продовження ефективних реформ.

Основні моменти ендогенної теорії росту полягають у наступному:

- Державна політика може підвищити темпи зростання країни, якщо вони призведуть до більш інтенсивної конкуренції на ринках та сприятимуть стимулюванню інновацій у процесі виробництва та технологічних процесів.
- Зростає дохід від масштабів капітальних вкладень, особливо в інфраструктуру та інвестиції в освіту та охорону здоров'я та телекомунікації. В нещодавній доповіді Світового банку встановлено, що для країн з низьким та середнім рівнем доходів кожні 10% збільшення обсягу використання широкопasmового доступу прискорило зростання ВВП на 1,38%.
- Інвестиції приватного сектору у дослідження та розробки є ключовим джерелом технічного прогресу.
- Захист прав власності та патентів має важливе значення для надання стимулів для бізнесу та підприємців займатися дослідженнями та розробками.
- Інвестиції в людський капітал (якість робочої сили) є ключовим компонентом зростання.
- Державна політика повинна стимулювати підприємництво як засіб створення нового бізнесу, а в кінцевому підсумку - як важливого джерела нових робочих місць, інвестицій та інновацій.

2. Аналіз основних показників економічного зростання національної економіки

Існує досить велика кількість чинників, котрі впливають на зростання економіки. Для з'ясування ролі кожного з них необхідно кожен фактор класифікувати.

Згідно з класифікацією, котра була запропонована Макконнелом та Кемпбеллом, економічне зростання визначається шістьма складовими. Серед них : чотири складові зумовлюють фізичну здатність економіки до зростання (кількість та якість природних та трудових ресурсів, обсяг капіталу, інноваційні технології) – це фактори пропозиції. Також економічне зростання зумовлюють фактори попиту, адже усі товари та послуги мають бути підкріплені рівнем сукупного попиту. Останньою складовою є такий фактор, як ефективність, основна мета якої полягає в забезпеченні максимально ефективного розподілу ресурсів, для виготовлення найбільш потрібної для суспільства продукції.

Також можна виділити більш простішу класифікацію чинників економічного зростання : кількісні (ВВП, національний продукт, національний дохід; ВВП на душу населення, чистий національний продукт) та якісні (тривалість життя населення, рівень зайнятості, рівень розвитку, рівень добробуту). Для того, щоб порівняти рівень добробуту в державах застосовують такий показник, як індекс людського розвитку, котрий включає такі показники : рівень освіти, середній рівень життя та реальний ВВП на душу населення. Це саме ті три виміри, які відображають ключові можливості у забезпеченні всього процесу людського розвитку: прожити довге й здорове життя (вимір — довголіття); набути, розширювати й оновлювати знання (вимір — освіченість); мати доступ до засобів існування, що забезпечують гідний рівень життя (вимір — матеріальний рівень життя). Даний показник вимірюється кожного року ООН.

Основними показниками, котрі характеризують економічне зростання є:

- 1) збільшення реального ВВП або ЧНП або НД в абсолютних вибірниках за деякий період часу;
- 2) збільшення реального ВВП або ЧНП або НД на душу населення;
- 3) збільшення за деякий період часу реального ВВП або ЧНП або НД в розрахунку на одного зайнятого;
- 4) рівень розвитку окремих галузей, тобто виробництво певних видів продукції на душу населення ;
- 5) рівень та якість життя населення.

Ситуація щодо інвестування технологічного сектора економіки : історія не ставить нерозв'язних завдань. Десять років тому Україна перебувала у фокусі уваги всіх великих міжнародних фондів. Банки і промислові компанії перебирали пропозиціями про інвестиції від найбільших світових гравців, гроші в економіку текли рікою. Ті часи вважаються золотими для українського бізнесу. Останні пару років, на перший погляд, стали їх повною протилежністю. Великих інвестиційних проектів в країні немає. Міністерства і держкомпанії не можуть дати проекти навіть на \$ 10 млрд, а треба на \$ 150 млрд на 15-20 років. Це підйомні цифри. Один великий міжнародний фонд з активами понад \$ 0,5 трлн висловив готовність вкласти в Україну \$ 1-3 млрд, але попросив надати йому для вибору проектів на \$ 20 млрд. З'ясувалося, що показати нічого. За даними Держстату України, в 2014 році відтік прямих іноземних інвестицій склав більше 12 млрд. дол. Обсяг капітальних інвестицій в економіку України за перший квартал 2015 року порівняно з відповідним періодом 2014 зменшився на 14,8%. Дуже багато компаній згорнули свої інвестиційні проекти в Україні. Р. Нікарсо говорить: «Очевидно, що інвестори побоюються нарощувати інвестиції в Україну з двох причин: хотілося б бачити геополітичну стабілізацію в країні і реалізацію анонсованого переліку реформ». Для порівняння ситуації візьмемо Швецію : шведський уряд цілком серйозно ставиться до своїх цілей по використанню поновлюваних джерел енергії,

прагнучи стати першою країною в світі, вільної від викопного палива. Керівництво країни оголосило про зміцнення прогресу в цьому напрямку. Це буде коштувати додаткові \$ 546 млн, які попрямують на використання поновлюваних джерел енергії і дії, що перешкоджають зміні клімату, відповідно до «Проекту бюджету на 2016 рік - Інвестиції в майбутнє Швеції». Візьмемо інший випадок ендогенного економічного зростання, такий як інвестиції у людський капітал.

Основні показники динаміки інвестицій у людський капітал в Україні

Показник	2010	2011	2012	2013
ВВП, млн грн	1079346	129991	1404669	1449406
Освіта, млн грн	53426	59377	71771	74588
Охорона здоров'я, млн грн	38555	41855	49234	52462
Оплата праці найманих працівників, млн грн	518184	610615	705837	735552

Інвестиційні витрати в людський капітал протягом 2010-2013 років, % до ВВП

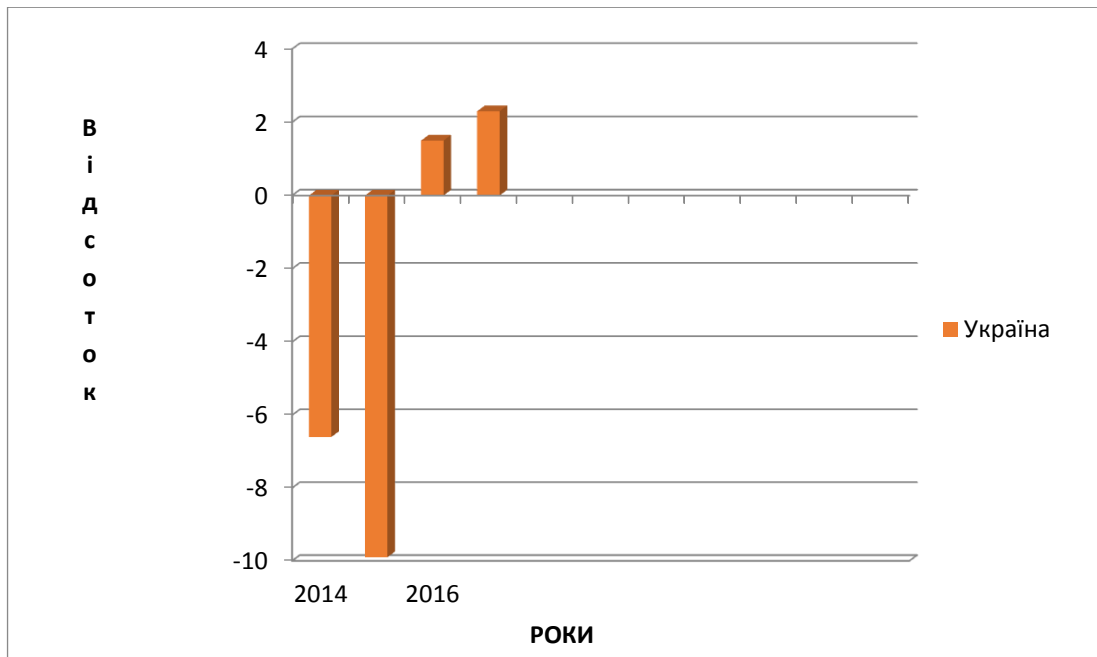
Країна	2010	2011	2012	2013
Україна	8,5	7,8	8,6	8,8
Німеччина	16,32	16,33	16,25	16,72
Франція	17,45	17,38	17,29	17,55
Польща	12,11	12,04	11,69	11,84
США	21,82	22,85	22,68	23,41

Джерело: складено самостійно за даними [2; 3]

Отже ми можемо спостерігати, що інвестиційні витрати в людський капітал в Україні надто низькі: про це свідчать як абсолютні, так і відносні показники.

Наступний якісний чинник економічного зростання – це індекс людського розвитку. Протягом 2014-2015 років відбулося зменшення показників доходу та добробуту населення, також реального ВВП, а також збільшення рівня безробіття. Дана ситуація склалася внаслідок економічної кризи цих років та стала причиною зменшення індексу людського розвитку. Згідно з статистичними даними у 2014 році Україні посідала 69 місце, а внаслідок спаду ВВП на особу, інфляцією у 2016 році займає 84 позицію. На перший погляд даний показник зростає, але набагато повільніше ніж у світі. У період з 2010 до 2015 року індекс людського розвитку зріс на 0,07.

Охарактеризувавши якісні показники економічного зростання, можна перейти до кількісних. Динамічний стан економічних показників вийшов з під контролю : інфляція, що спровокована падінням гривні, зменшення виробництва було перекрите зростанням внутрішніх цін, котрі не могли не вплинути на добробут населення. Внаслідок значного падіння обсягів виробництва і втрати основних промислових регіонів, 2015 рік видався для України ще важчим. Падіння реального ВВП у першому півріччі 2015 склало 16,7% після зниження на 17,2% у першому кварталі 2015 року. Проте, різке скорочення виробництва в Донецькій і Луганській областях в результаті військових дій і часткової окупації пояснює лише половину цього зниження, у той час як ВВП на решті території України впав, за нашими оцінками, на 10,2%. Падіння обсягів виробництва у поточному році пояснюється зменшенням попиту, що викликане причиною спаду рівня купівельної спроможності населення.

Динаміка ВВП України (2014 – 2017)

Джерело: складено самостійно за даними [13].

При спостереженні за динамічними процесами економіки України можна сказати, що вона перебуває у стадії глибокої кризи. Значне погіршення стану економіки у 2014 році було спричинене військовими діями на сході України, що стало передумовою для дисбалансу усіх макроекономічних показників. Стан економіки після 2014 року характеризується занепадом. В числі головних факторів, котрі обумовлюють економічні тенденції 2015 року є наступні: значне зниження купівельної спроможності населення, зменшення реальних доходів, низький зовнішній та внутрішній попит – гальмування економічного зростання, труднощі у відносинах з головними торгівельними партнерами і тд. Комплексна взаємодія показників за відсутності належних заходів стабілізації ситуації призводить до підсилення процесів занепаду економіки [4]. Основним показником, котрий характеризує 2016 рік є борговий спад, що стало передумовою гальмування процесу економічного зростання. Охарактеризуємо дефіцит поточного платіжного балансу : станом на серпень місяці – 226 млн.дол.США (серпень 2016 року -490 млн.дол.США). Щодо експорту, то він піднявся на 12,8%, стосовно липня 2017 року на 9,4%, відповідно імпорт зріс на

10,3%, а у липні 2017 року на 22.0%. Протягом восьми місяців 2017 року дефіцит склав 2.1 млрд.дол.США, або 3,1% від валового внутрішнього продукту. Також за вісім місяців 2016 року дефіцит становив – 1.8 млрд.до.США, що становить 3.1% від валового внутрішнього продукту.

Доходи населення змінило в гіршу сторону швидкі темпи інфляції, девальвація гривні, саме це було болючим ударом по заощадженнях домогосподарств, обсягах виробництва а також роздрібною торгівлі. Як наслідок – значний спад економіки у 2015 році понад 10%, зниження ВВП.

МВФ прогнозує річний рівень інфляції – 46%. У 2014 році цей показник становив понад 21%. Щодо 2015 року то в цей час інфляція досягла найбільш високого рівня, котрий становив 61%, що стало наслідком зростання споживчих цін на 39,4. Гальмування інфляції з 43,3% в 2016 р. до бажаних 12% у 2017 р. можливе передусім шляхом подальшого зниження реальної пропозиції грошей. Разом з цим, інфляція з початку 2017 року склала 10,22%, а в річному численні - 16,38%. У 2017 Україна займає 18 місце за рівнем інфляції в світі.

За перше півріччя 2015 р. обсяг промислової продукції скоротився на 21,2% порівняно з відповідним періодом 2014року. А це — не лише втрачені податкові надходження до бюджету, а й робочі місця та загальний стан добробуту населення. Падіння обсягів товарообігу безпосередньо пов'язане з втратою російських ринків збуту. За даними Державної служби статистики, у 2015 р. Україна скоротила експорт товарів у Російську Федерацію на 60,3%, імпорт з Росії – на 66,3%. Дуже багато українських виробників у своєму експорт були орієнтовані на російський ринок. В загальному він складав 25% нашого експорту.

Випробовування для українців принесли 2015-2016 роки. Навіть дані Держстату показують прискорення темпів зубожіння населення. За даними служби статистики, у I кварталі 2015 року у порівнянні з аналогічним періодом 2014-го реальні доходи населення зменшилися на 23,6%. Те, що темпи падіння добробуту населення продовжують наростати, добре видно по динаміці зниження

реальної заробітної плати в країні. Як бачимо, якщо в січні цього року середня реальна зарплата становила 82,7% від показника січня 2014-го, то з кожним місяцем її рівень знижується – до 76,4% у травні. При цьому необхідно враховувати, що офіційне зниження доходів і зарплат українців розраховується на підставі і показників Держстату щодо зростання цін, а вони помітно нижче реальних. Номінальні доходи населення України в II кварталі 2017 року збільшилися в порівнянні з аналогічним періодом минулого року на 17,6%, повідомляє Державна служба статистики.

За даними статистичного відомства, наявний дохід, який може бути використаний населенням на придбання товарів та послуг, збільшився на 15,7%, а реальний наявний, визначений з урахуванням цінового фактора, на 1,8%. Наявний дохід у розрахунку на одну людину в II кварталі 2017 року склав 9754,0 грн, що на 1364,9 грн більше, ніж в II кварталі 2016 року.

3. Розробка національного дизайну економічного зростання з врахуванням сучасних трендів

Економічний тренд – це вектор, що показує розвиток економіки у довгостроковому періоді [5 с. 263]. Даний показник коливається від спадного до зростаючого та формується під впливом взаємодії факторів економічного зростання. Показник котрий визначає економічний тренд – реальний рівень ВВП. Розглянемо поняття "технологічний уклад — це певна сукупність взаємопов'язаних виробництв, котрі стабільно розвиваються та мають однаковий технічний стан.

Наведу приклад, електроніка, програмування, комунікації та робототехніка взаємодоповнюють одне одного й створюють п'ятий технологічний уклад, закладений інноваціями 1970-х років, котрі на сьогоднішній день є основною частиною нашого існування. У 2010 році ввійшов в процес шостий уклад, що носить назву - епоха нанотехнологій та клітинних технологій, котрі зменшують матеріаломісткість виробничого процесу, тим самим відкривають більші можливості для підвищення прибутку та відповідно зростання економічних показників.

На даний час потенціал робочого класу знищений, а ринки навпаки занадто наповнені. Шостий уклад знову змінить світ шляхом революції. Всесвітній економічний форум у Давосі протягом двох років розглядає питання, котре стосується розвитку світу до 2035 року, дана тема тісно пов'язана з інноваційними процесами.

Забезпечення ефективного сталого розвитку для України можна досягти шляхом гармонії в сфері продуктивного робочого класу. Її можна здобути при максимальному задоволенні необхідних потреб, які виникають у всіх членів суспільства та за умови збереження цілісності навколишнього середовища, а також дотриманням рівноваги між даними потребами і потенціалом природи [6].

Враховуючи всі аспекти, котрі стосуються сьогодення, головними напрямками, які призведуть економіку до сталого зростання повинні бути :

-максимальне впровадження інновацій;

- збільшення рівня технологічного прогресу;
- профедення інформатизації суспільства;
- збільшення експортно-імпортного потенціалу ;
- розробка правильної інвестиційної політики;
- раціональність використання іноземного капіталу
- ведення міжнародного співробітництва, що допоможе досягнути загальнопланетарну стабільність і злагоду ;

- створення комунальних інвестиційних банків з напрямками діяльності – інвестування проектів розбудови економічної та соціальної інфраструктури будуть сприятливим кроком до стабільності економічного зростання. Такі проекти здатні здешевити вартість транспортних, комунікаційних послуг, вартості енергоресурсів і сприяти здешевленню продукції та послуг, які виробляються у підприємстві, інвестування проектів малого бізнесу, перспективних з економічної точки зору та таких, що розглядатимуться як пріоритетні завдання економічного розвитку регіонів [8]

Державі необхідно забезпечувати зайнятість працездатних осіб і в той же час підтримувати непрацездатну частину. Основним з пунктів є надання безкоштовних медичних послуг, а також гарантування отримання безоплатної освіти.

Ключовим аспектом, котрий безпосередньо стосується економічного зростання національної економіки є ефективність та раціональність використання ресурсів, зокрема тих, котрі надаються міжнародною спільнотою на реставрацію Донбасу. Саме це може стати нашим шансом для максимального зростання економіки.

Ендогенна теорія росту вважає, що економічне зростання насамперед є результатом ендогенних, а не зовнішніх сил. Теорія ендогенного зростання говорить про те, що інвестиції в людський капітал, інновації та знання є важливими факторами економічного зростання. Теорія також зосереджується на позитивних зовнішніх впливах та наслідках впливу економіки, основаної на

знаннях, що призведе до економічного розвитку. Теорія ендogenous зростання переважно полягає в тому, що довгострокові темпи зростання економіки залежать від політичних заходів. Наприклад, субсидії на дослідження та розробку або освіти підвищують темпи зростання в деяких моделях ендogenous зростання, збільшуючи стимул до інновацій.

Прогнозуючи наступаючий рік, можна сказати, що ВВП не зміниться в порівнянні з 2017 роком, або ж опуститься на 1,6-2,0%, дана ситуація супроводжується тим, що курс долара змінюється, саме це не дає шансів на відновлення підвищення цін на ринках до 2019-2020 років. Вітчизняну економіку потрібно підживити переробною промисловістю, котра базується саме на інноваційних технологіях.

Щоб досягти економічної стабільності та рівноваги, згідно з ендogenous теоріями економічного зростання необхідно виконати такий ряд завдань :

- формування впливових інструментів регулювання розмірів та структури грошової пропозиції з метою мінімізації монетарних чинників інфляційних процесів; [11]
- зведення до мінімуму немонетарних чинників інфляції;
- розбудова на пріоритетних засадах системи інвестиційного кредитування структурної модернізації реального сектору економіки;
- зниження валютних ризиків [9];
- збільшення науково-технічних потенціалу;
- приділення більшої уваги інвестиціям у людський капітал;
- збільшення рівня ВВП на особу;
- підвищення індексу людського розвитку.

Висновки

В процесі написання курсової роботи було зроблено наступні висновки.

Науково-технічний прогрес та людський капітал – основи сучасних моделей ендogenous економічного зростання [10]. Особливість даних моделей – потреба у ринковій конкуренції, що відіграє значну роль у впровадженні інновацій.

Наша країна – це перш за все промисловий комплекс, який є досить потужним та котрий спроможний виготовляти продукцію не лише для задоволення внутрішніх потреб країни, але й на експорт. Головний недолік даного комплексу – відсталість технологічних можливостей в порівнянні з більш розвиненими країнами та інноваційними принципами виробництва. Національній економіці необхідні кардинальні зміни. Серед більшості проблем економічного характеру можна визначити одну – низький потенціал зростання економіки. Вона супроводжується такими чинниками : велике боргове навантаження, неефективність державного сектору економіки, відсутність конкуренції, корупція, нерівномірний розподіл доходів [12].

Якщо ніяк не діяти, то наслідки будуть такими:

- Сировина не дозволить країні тримати гідний рівень виробництва.
- Інвестицій для розвитку країни недостатня кількість.
- Знизиться запас власних коштів для розвитку економіки.
- Усе висококваліфіковане, молоде населення здебільшого виїде за кордон, тобто ми втратимо кадри, тим самим звільнимо місце для біженців.
- Інфраструктура зруйнується.
- Злочинність виросте.

Такого майбутнього можна уникнути, але за умов лише радикальних змін, котрі виведуть Україну із депресії та застою, при цьому необхідно звернути увагу на сучасні теорії ендogenous економічного зростання, які є досить актуальними для сьогодення. Адже населення потребує чогось нового, країні необхідні

інноваційні зміни у всіх сферах діяльності, також економіці потрібні інвестиції, підвищення добробуту населення. Дана тема стосується кожного, адже вона пов'язана з нашим майбутнім, можливостями нашого росту та розвитку.

Список використаної літератури

1. Венгер В. В. Еволюція поглядів на теорію економічного зростання / В. В. Венгер // Економіка та суспільство. – 2016. - № 2. – с. 3-8.
2. Дубик Е.А. Состояние и развитие инвестиционной деятельности отраслей экономики на разных уровнях управления / Е.А. Дубик // Экономические науки. – 2012. – №6. – С. 113– 117.
3. Shultz T. Investment in Human Capital / T. Shultz // Human Capital in the International Encyclopedia of the Social Sciences. – N.Y., London, 1971, vol. 6. – P. 26–28.
4. Grossman G. Innovation and growth in the global economy / G.Grossman, E.Helpman. – Cambridge, MA: MIT Press, 1991.
5. Державне регулювання економіки: Навч. посібник / С.М.Чистов, А.Є.Никифоров, Т.Ф.Куценко та ін. – К.: КНЕУ, 2000. – 316 с.
6. Глуха Г. Я. Система показників економічного зростання / Г. Я. Глуха // Академічний огляд. – 2013. - № 2. (39). – с. 5-12.
7. Макроекономіка: Навчальний посібник / Г. Е. Гронтковська, А. Ф. Косік. – Київ: Центр учбової літератури, 2010. – 671 с.
8. Павлюк А. П. Пріоритети інвестиційної політики в контексті модернізації економіки України / А. П. Павлюк // Національний інститут стратегічних досліджень. Аналітична доповідь. – Київ. – 2013. – 48 с.
9. Дідіківська Л.І. Головка Л.С. Державне регулювання економіки: Навч. посіб. – К.: Знання-Прес, 2006. – 209 с.
10. Навчання та вдосконалення - запорука економічного зростання // Євробоюлетень. -2011. -№ 11. - С. 16 18.
11. Онишко С. Оцінка якості зростання економіки України // Проблеми науки. -2012. -№ 5. - С. 5-11 19.
12. Економіка України на шляху від депресії до зростання: джерела, важелі, інструменти:[Електронний ресурс]. – Режим доступу. - <http://old.niss.gov.ua/>.
13. www.ukrstat.gov.ua/

